

vil saaledes forstaa, at jeg har lært Noget af ham, hvilket jeg som sagt skylder ham særdeles Tak for, og det er dette, at, saaledes som jeg er anlagt, staa vi med diametralt modsatte Betragtninger; vi ere diametralt modsat anlagte. Med samme Lethed, som det ærede Medlem kan henholde sig til den Side af Salen, med samme Banfælighed kan jeg gjøre det, uden at jeg gjenneem Selboverveielse og Gjennemarbeidelse af Sagen kan komme til at blive enig med den, hvilket forresten ofte er fket. Det har det ærede Medlem lært mig ved sit Forhold til Sagkundskaben.

Sagd: Jeg har ogsaa lært Noget af den ærede sidste Læser og deriblandt dette, at han undertiden kan have Ret, og det kan han ogsaa have i, hvad han her har udtalt — indenfor en vis Begrænsning. Men det gjælder om at holde ham indenfor denne Begrænsning. Saaledes skal jeg være fuldstændig enig med ham i, at de Saglyndige, ligesom overhoved alle menneskelige Autoriteter, ere udsatte for Vilsvælselse. Al menneskelig Videnskab er jo samlende, og den største Sagkundskab, som det er muligt at lægge ind i en Menneskenatur, er ogsaa samlende. Det er derfor ikke saa forunderligt, at i slige Spørgsmaal to Saglyndige kunne have en afvigende Mening om Et eller Andet; men dette er heller ikke af nogen Betydning, naar Uenigheden ikke angaar den egentlige Hovedretning i det, hvorom Forhandlingen dreier sig. Jeg kan forøvrigt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Storehedinge (Scavenius) yttrede (Hør!). Ja, jeg kan nærmest præcisere, hvad jeg vilde have udtalt, ved Henvi- ning til hans Uttringer (Berg: Er det ogsaa Sagkundskab?). Ja, med Hensyn til det Spørgs- maal, hvorom han udtalte sig, anser jeg det for at være fuldstændig Sagkundskab, nemlig om, hvorledes vi skulle opføre os her i Folkethinget. Man kan naturligvis overfor de forskellige Me- ninger, som fremkomme fra de Saglyndiges Side, være nødsaget til selv personlig at danne sig en Mening og gjøre sit Valg; men dette skal ikke være baseret derpaa, at man fuldstændig forkaster Saglyndigheden. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil dog ikke negte, at vi skulle vælge til den ene af to Sider, og vi maa altsaa se paa, hos hvilken af disse to Sider vi finde den største Sagkundskab. Og dersom det ærede Medlem vil sige, at hvis vi forkaste Regje- ringens og Mindretallets Forslag, komme vi i Armene paa den fulde Sagkundskab, saa kunde det jo være meget rart, hvis det forholdt sig saa; men vi komme i Virkeligheden ikke derved i Armene paa Sagkundskaben, men i Armene paa Flertallet, og det er jo netop Sagen, at man kun har Val- get mellem disse to Alternativer.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Hvad jeg har at tilføje til, hvad jeg tidligere har

sagt, er væsentlig kun korte, spredte Bemærknin- ger. Egeoverfor det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) i Anledning af hans Bemærkning om, at jeg havde opfattet Mindretallets Betænk- ning faldt, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at selv Mindretallets Betænkning over „For- slag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme“ udtrykkelig inde- holder den Sætning, at, saa længe man ikke er sikker paa, at Flaaden virkelig er istand til at af- give Skibe, som kunne virke i Belterne, saa længe altsaa Ngersøfjund ikke er befæstet og Befæst- ningen om Kjøbenhavn ikke er bleven stærkere, vil Flaadens Virksomhed indskrænte sig til Kjøben- havn. Dette sagde jeg, og det staaer ved Magt. Senere, naar Middelfortet kommer, kan man affe nogle Skibe til Belternes Forsvar; men naar dette kommer, veed jeg ikke. Forøvrigt skal jeg ikke indlade mig nærmere paa, hvad det ærede Medlem fremførte med Hensyn til Kanonerne. Jeg mener, at Lausheden fra de Herrer Marine- officerers Side maa opfattes som en Desavouering; thi jeg kan dog ikke tro, at de virkelig ville ind- rømme, at de ikke forstaa at haandtere deres Ka- noner saa godt som Landofficererne. Det er en ganske forunderlig Grund, der her er ansøgt, at det skulde være den videnskabelige Forstaaelse af Artilleriet, det her kom an paa. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at for det Første er det vigtigere, at man kan bruge Kanonerne, end at man forstaaer den videnskabelige Udvikling, hvor- efter de ere komne tilveie, og skulle forbedres; men dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at den fornødne videnskabelige Uddannelse, som er tilstrækkelig til at bruge Kanonerne, ville Ma- rineofficererne kunne faae paa Hærens Officers- skole, hvor de jo ogsaa gaa og sidde Bænk om Bænk med Hærens Officerer, og den ville de ogsaa kunne faae i de Fortættelseskololer, som vi agte at oprette. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde opmærksom paa, at hele Ledningen af vort Ar- tilleris Udvikling burde være i een Haand, saa er der jo heller Intet i Veien for, at dette kan ske efter vort Forslag. I Flertallets Forslag er der jo indsat en Sætning om, at Ledningen skal være i een Haand. Vi ville ligeledes have, at Inspektøren for Hærens Artilleri skal være In- spektør for Flaadens Artilleri, og altsaa bliver den videnskabelige Udvikling og Ledelse af Ar- tilleriet efter vort Forslag netop i een Haand. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Navn) sagde, at jeg havde sagt, at Loven om Officersskolen er omgaaet, saa siger jeg: Ja, det er ogsaa min Mening. Jeg har tydelig nok paaviist, at Medlæggelsen af Stolens to yngste Klasser var begrundet i Ønsket om at faae Koffardifolk til at træde ind i Marinen, og at man, ikke blot ved at oprette Stoler paa Dr- logskibene, men overhovedet ved den Maade,